

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górka

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2016 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia

Ewy Bernackiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

S. R. (1)

ur. (...) w Ś.

syna M. i A. z domu K.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 30 maja 2015 roku we W. w tramwaju linii (...) na trasie ul. (...) - ul. (...) dokonał przywłaszczenia dokumentów w postaci hiszpańskiego dowodu osobistego, legitymacji studenckiej, europejskiej karty zdrowia oraz czterech kart bankomatowych na szkodę J.A. S.

- tj. przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w okresie od 30 do 31 maja 2015 roku w S. na stacji paliw (...), działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę J. A. S., w ten sposób, że w dniu 30 maja 2015 roku dokonał dwóch transakcji zbliżeniowych, przy użyciu wcześniej przywłaszczonej karty bankomatowej (...) na łączną kwotę 76,59 złotych oraz w dniu 31 maja 2015 roku usiłował dokonać 1 transakcji na kwotę 18,55 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że karta została zablokowana

- tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. uznaje oskarżonego **S. R. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje iż wyczerpuje on znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **S. R. (1)** za winnego tego, że w dniu 30 maja 2015 roku dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy w kwocie 76,59 złotych w wyniku dokonania dwóch transakcji zbliżeniowych, przy użyciu wcześniej przywłaszczonej karty bankomatowej (...) na szkodę J. A. S., tj. czynu z art. 119 § 1 k.w. oraz tego, że w dniu 31 maja 2015 roku usiłował dokonać zaboru mienia w postaci pieniędzy w kwocie 18,55 złotych gdyż usiłował dokonać jednej transakcji przy użyciu przywłaszczonej karty bankomatowej na kwotę 18,55 złotych, lecz zamierzonego celu nie

osiągnął z uwagi na to, że karta została zablokowana, tj. czynu z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. i za to, na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w., wymierza mu łącznie karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 22 czerwca 2015 roku do 23 czerwca 2015 roku;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) oraz na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 30 maja 2015r., około godz. 20.45, J.A. S. jechał tramwajem linii (...) w kierunku (...). W prawej zewnętrznej kieszeni spodni miał etui z dokumentami w postaci: legitymacji studenckiej, hiszpańskiego dowodu osobistego, europejskiej karty zdrowotnej i kartami bankowymi: banku (...) SAI i trzema hiszpańskiego banku (...). Kiedy wstawał z miejsca, etui wypadło mu z kieszeni.

Tramwajem tym jechał też S. R. (1), który wysiadając – później niż J. A. S., zabrał je ze sobą.

(Dowód: zeznania świadka J.A. M. S. – k. 5, 96, wyjaśnienia oskarżonego – k.

34, 96).

S. R. (1) po dotarciu do S., gdzie zamieszkuje, wyrzucił dokumenty i trzy karty do skrzynki pocztowej przy budynku poczty.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 34, 96).

Tego samego dnia, około godz. 22.03 w S. na stacji paliw (...), S. R. (1) kupował alkohol i papierosy. Dwukrotnie zapłacił za nie zbliżeniowo kartą płatniczą należącą do J. A. S. transakcji na kwotę 33,99 zł oraz – o godz. 22.04 na kwotę 42,60 zł.

S. R. (1) jednak w dalszym ciągu usiłował płacić kartą J. A. S.. Na stację (...) powrócił jeszcze o godz. 0.15, kiedy to usiłował uiścić przy jej pomocy kwotę 18,55 zł. Karta jednak została wcześniej zablokowana.

(Dowód: zeznania świadka J.A. M. S. – k. 5, 96, zeznania świadka A. Z.-

wicza – k. 46, 96, informacja (...)k. (...), wyjaśnienia oskarżonego – k.

34, 96).

Oskarżony S. R. (1) to trzydziestoczteroletni mężczyzna stanu wolnego, ojciec dwojga dzieci.

S. R. (1) uzyskał wykształcenie zawodowe i jest programistą i operatorem maszyn C.. Utrzymuje się z prac dorywczych, z którego to tytułu osiąga dochód w kwocie około 1000 zł.

Zgodnie z własnym oświadczeniem, oskarżony nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był natomiast, karany za kradzieże i przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za co wymierzano mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 33, dane osobopoznawcze – k. 35, K. – k.

36, odpis wyroku w sprawie o sygn.. akt XII K 866/12 – k. 45).

W toku postępowania oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów i – w postępowaniu przygotowawczym – składał wyjaśnienia.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sad oparł się na szczerych i wyczerpujących zeznaniach pokrzywdzonego J. A. S. (k. 5, 96), w których opisał on zawartość utraconego etui i podał okoliczności jego utraty. Nie posłużono się, jednak, wskazaniem pokrzywdzonego co do osoby, która mogłaby zabrać przedmiotowe etui, gdyż przeprowadzone w sprawie postępowania doprowadziło do odmiennych ustaleń.

Wykorzystano też wyjaśnienia oskarżonego (k. 34, 96), który przyznał, że zabrał etui z dokumentami i kartami bankomatowymi obcokrajowca, któremu wcześniej ono wypadło. S. R. (1) przyznał też, że jeszcze 30 maja 2015r. dwukrotnie dokonał płatności jedną z zabranych kart bankowych, inne zaś – tak jak i dokumenty - wyrzucił do skrzynki pocztowej przy budynku poczty w S..

Z relacjami tymi w pełni korespondują zeznania funkcjonariusza Policji A. Z. (2) (k. 5, 96), który – na okazanym mu zapisie monitoringu – w postępowaniu przygotowawczym – bez wątpliwości rozpoznał oskarżonego.

W toku postępowania posłużono się także sporządzonymi przez uprawnione podmioty i niekwestionowanymi przez strony: danymi osobopoznawczymi (k. 35), oraz kartą karną oskarżonego (k. 36), którą potwierdził wyrok w sprawie XII K 866/12 (k. 45).

Wykorzystano też informację (...)dotyczącą korzystania z karty płatniczej, do korzystania z której uprawniony był J.A. S.(k.(...)).

Na podstawie powyższych dowodów stwierdzono, iż oskarżony winny jest tego, że w dniu 30 maja 2015 roku we W.w tramwaju linii (...) na trasie ul. (...) - ul. (...)dokonał przywłaszczenia dokumentów w postaci hiszpańskiego dowodu osobistego, legitymacji studenckiej, europejskiej karty zdrowia oraz czterech kart bankomatowych na szkodę J.A. S..

Mając bowiem, na względzie w szczególności wyjaśnienia przyznającego się do popełnienia tego czynu oskarżonego oraz zeznania pokrzywdzonego, nie ulega wątpliwości, że S. R. (1), zabierając pozostawione przypadkowo w tramwaju etui z zawartością dokumentów stwierdzających tożsamość: hiszpańskiego dowodu osobistego, legitymacji studenckiej, czy europejskiej karty ubezpieczenia - przywłaszczył je. Co więcej, wyrzucając dokumenty do skrzynki na listy, uczynił je niedostępnymi dla osoby uprawnionej – J. A. S.. Zabrał też karty uprawniające do wypłaty gotówki w bankomacie.

Mając to na względzie, S. R. (1) uznano za winnego czynu z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k

Oskarżonego uznano też za winnego tego, że w dniu 30 maja 2015 roku dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy w kwocie 76,59 złotych w wyniku dokonania dwóch transakcji zbliżeniowych, przy użyciu wcześniej przywłaszczonej karty bankomatowej (...) na szkodę J. A. S..

Oskarżony przyznał się do popełnienia także tych czynów, polegających na dwukrotnej zapłacie za towary kwot odpowiednio: 33,99 i 42,60 zł, które to kwoty szczegółowo wymienione zostały w informacji z (...) (k. (...)). Zauważono, jednak, że nie jest możliwe zakwalifikowanie tego zachowania jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przy wprowadzeniu w błąd albo wyzyskaniu błędu czy też niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Podkreślić, bowiem, trzeba, że oskarżony płacąc zbliżeniowo cudzą kartą za zakupy, co stanowiło przyczynę ściągnięcia środków z rachunku bankowego pokrzywdzonego, nie wprowadzał sklepu w błąd. Tymczasem, dla przypisania przestępstwa oszustwa pomiędzy wprowadzeniem w błąd lub wyzyskaniem błędu a doprowadzeniem do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zachodzić musi ścisły związek przyczynowo-skutkowy. Co więcej, znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wymagają też tożsamości osoby wprowadzonej w błąd oraz dokonującej rozporządzenia mieniem. – Jeśli, zaś inna osoba została wprowadzona w błąd, a inna dokonała

rozporządzenia mieniem, brak jest podstaw do przypisania odpowiedzialności za czyn z art. 286 § 1 k.k. (por. post. SN z dnia 29 stycznia 2004r., I KZP 37/03, Prok. I Pr. 2004, nr 3, poz. 6).

Zdaniem Sadu, natomiast, oskarżony dopuścił się zaboru w celu przywłaszczenia środków pieniężnych, zdeponowanych na rachunku bankowym pokrzywdzonego, do którego to rachunku przypisana była karta, którą płatności dokonał oskarżony. Zwrócić jednak należy tu uwagę, że kwota którą oskarżony rozporządził nie przekraczała 1/4 minimalnego wynagrodzenia w związku z czym jego zachowanie wyczerpało znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Podobne rozumowanie towarzyszyło Sądowi przy rozważaniu usiłowania oszustwa zarzuconego także S. R., do czego także oskarżony się przyznał, a na którą to okoliczność zeznawał również pokrzywdzony. Ponownie stwierdzono, jednak, iż kwota usiłowanego przestępstwa podlega kwalifikacji jak za wykroczenie. W związku z tym, S. R. (1) uznano też za winnego tego, że w dniu 31 maja 2015 roku usiłował dokonać zaboru mienia w postaci pieniędzy w kwocie 18,55 złotych gdyż usiłował dokonać jednej transakcji przy użyciu przywłaszczonej karty bankomatowej na kwotę 18,55 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że karta została zablokowana.

Oskarżonego uznano, zatem, za winnego czynu z art. 11 § 1 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w.

Za przypisane S. R. (1) przestępstwo wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Uznano, bowiem, że tak wymierzona kara nie przekroczy jego winy i będzie współmierna do społecznej szkodliwości popełnionego czynu. W szczególności dano wyraz temu, iż sankcja ta odzwierciedli rodzaj i charakter naruszonego dobra, którym w niniejszym przypadku jest pewność obrotu prawnego, własność dokumentów oraz możliwość posługiwania się nimi przez osoby uprawnione. Rozważono też okoliczności czynu, w szczególności, że czyn został popełniony na szkodę cudzoziemca, który pozbawiony został niezbędnych mu dokumentów, których odtworzenie (np. w przypadku europejskiej karty zdrowia) wiązałoby się dla niego ze znaczną uciążliwością.

Co więcej, tak wymierzona kara, zdaniem Sądu, spełni swoje zadania w sferze prewencji indywidualnej - a zatem, przyczyni się do tego, by pod wpływem pobytu w zakładzie karnym skazany nie powrócił do przestępstwa, jak również w sferze prewencji ogólnej – w stosunku do osób ze środowiska oskarżonego, które winny mieć przekonanie o sprawiedliwej, surowej i nieuchronnej karze.

Za przypisane oskarżonemu wykroczenia, natomiast – mając na względzie treść art. 9 § 2 k.w. - wymierzyć należało jedną karę (tak też (red.) T. Bojarski w Kodeks wykroczeń. Komentarz, wyd. V, wyrok SA w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2006 r., II AKa 80/06, Prok. i Pr.-wkł. 2007, nr 2, poz. 32, wyr. SN: z dnia 30 kwietnia 2008 r., V KK 125/08, LEX nr 395211; z dnia 23 maja 2005 r., V KK 140/05, OSNwSK 2005, poz. 1014; z dnia 8 stycznia 2002 r.), w związku z czym, oskarżonemu wymierzono 30 dni aresztu. Uznano, bowiem, że ta sankcja okaże się współmierna do społecznej szkodliwości podejmowanych przez niego zachowań i przyczyni się to wypracowania przez S. R. prawidłowej postawy nacechowanej postanowieniem porządku prawnego oraz praw innych członków społeczeństwa.

Sąd uwzględnił także charakter i rodzaj wyrządzonej przez S. R. szkody, jak też zwrócił uwagę na okoliczność, iż w przypadku drugiego z wykroczeń, nie wyszło ono poza stadium usiłowania.

Jednocześnie, Sąd zauważył, że zarzucane oskarżonemu wykroczenia popełnione zostały umyślnie, a oskarżony – zauważywszy, że może swoje wydatki finansować kartą pokrzywdzonego – użył jej dwukrotnie, a gdyby nie fakt jej zastrzeżenia, nawet więcej razy. Okoliczności te – jak również uprzednia karalność S. R., w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu sprawia, iż mimo zagrożenia alternatywnego za wykroczenie polegające na kradzieży, uznano, iż jedynie kara aresztu będzie w stanie zapewnić realizację celów kary.

W związku z zatrzymaniem w sprawie oskarżonego, okres ten zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z uwagi na skomplikowaną sytuację majątkową S. R., zwolniono go od kosztów sądowych, uznając iż ich pokrycie będzie się dla niego wiązało z nadmierną uciążliwością.